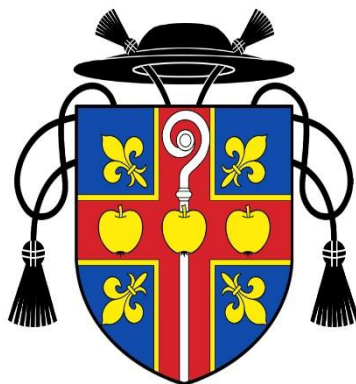

Farní list 111

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Miluj svého Boha.“

(Mt 22,37)

Zakončení školního roku

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Září 2019:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Aby politici, vědci a ekonomové společně pracovali pro ochranu moří a oceánů.*
- ***Národní úmysl:*** *Ať jsou děti a mladí lidé otevření pro poznání Boha i svého místa ve světě a mají k tomu dost odhodlanosti i sebeovládání.*
- ***Farní úmysl:*** *Za posílení eucharistické úcty v naší farnosti.*
Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,
toto číslo Farního listu vyjde v září, to znamená na začátku nového školního roku. Koncem toho minulého školního roku jsem mezi děti od třetí do páté třídy rozdál výtisky knihy Youcat pro děti. Její autoři – kolektiv katechetů ze středoevropských zemí – se snaží dětem podat obsah naší víry formou srozumitelnou právě i dětem. Přesto je ideální, když si děti tuto knihu procházejí spolu s rodiči, kteří jim mohou okamžitě zodpovědět zvědavé otázky, a proto bych chtěl rodiče (i prarodiče) touto cestou požádat, aby si našli čas a s dětmi si knihu procházeli.

Nevím, jestli se to hodí připomínat, ale každopádně po prázdninovém odpočinku dětem nezbude nic jiného než nažhavit svoje mozkové závity, odřeknout si určité množství her a jiných radostí a věnovat se s plným nasazením, celou silou školním povinnostem.

Katoličtí biskupové, teologové i řada prostých věřících v řadě zemí Evropy přemítají nad tím, proč v posledních letech ubývá kněžských povolání, lidé méně přistupují ke svátostem, méně navštěvují kostely apod. Dlužno podotknout, že některé nekatolické církve jsou na tom ještě mnohem hůř. Nedávno jsem se například dočetl, že poprvé od reformace je v Německu více katolíků než evangelíků. Důvod? Katolíků tam sice ubývá, ale evangelíků ubývá ještě rychleji.

Při rozvažování nad touto neradostnou skutečností mne napadl titul knihy napsané někým, kdo si na nedostatek povolání stěžovat nemůže. Tím autorem je opat trapistického kláštera v Novém Dvoře Dom Samuel a kniha se jmenuje „Celým srdcem“. Jak upozorňuje opakovaně i papež František, východiskem ze současné krize nejsou kdovíjak promyšlené a cizelované evangelizační strategie a pastorační plány.

Východiskem je vztah: investovat svůj čas do vztahu k Bohu. Během svého pozemského života bychom měli Boha milovat čím dál více, aby o nás nejpozději v okamžiku smrti (ale raději co nejdříve) platilo, že Ho milujeme celým srdcem, celou duší, celou myslí, celou silou. Podle křesťanské víry je smyslem našeho pozemského života příprava na nebe, na věčné společenství s Bohem. Příprava na věčné společenství s Bohem, který nejen že je laskavý, nýbrž je nekonečně laskavější než ten nejlaskavější člověk, kterého jsme kdy potkali. Na společenství s Bohem, který je Láska sama. Proto by měla růst naše láska k Bohu a k bližním. Postavit dům, zasadit strom, zplodit syna a/nebo dceru, mít koníčky – to vše je dobré jen tehdy a do té míry, nakolik to napomáhá růstu naší lásky k Bohu a bližním.

Jak ve zmíněné knize píše právě Dom Samuel, nemůžeme dopustit, aby svět, do něhož jsme se narodili, ztratil potřebu transcendentna. Nemůžeme, či dokonce nemáme právo dopustit, aby se lidé přestali zajímat o to, co je přesahuje. Naším posláním je pomoci jim v tom,

aby se jejich zájem o „něco nad námi“ proměnil v lásku k Někomu, kdo je nad námi, ale také vedle nás a chce být i v nás.

To ale předpokládá, že do svého života, do svého srdce, sami budeme co nejvíce pouštět Boha. Že věnujeme trochu více času modlitbě, budeme pozornější k těm, kdo žijí okolo nás, dovolíme Bohu, aby osvobodil naše srdce od závislosti na věcech pomíjajících a více se otevřeme těm, které nepomíjejí. Prosme Ducha svatého o světlo pro to, jak konkrétně jít v každodenním životě cestou Kristových učedníků. To mi připomíná: prosím touto cestou za odpuštění všechny, kterým jsem v poslední době nějak ublížil nebo je pohoršil a z nějakého důvodu jsem je o to nepoprosil osobně.

Přeji všem čtenářům požehnaný konec léta.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 9. (neděle) – požehnání školních potřeb a farní odpoledne
- ⇒ 5. 9. (čtvrtek) – adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 6. 9. (pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Nížkově; od 17:00 tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření; od 19 hod. schůzka pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 12. 9. (čtvrtek) – dopoledne pastorační nemocných v Bukové
- ⇒ 13. 9. (pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 15. 9. (neděle) – sbírka na církevní školství v diecézi
- ⇒ 28. 9. (sobota) – slavnost sv. Václava

Výhled:

- ⇒ 1. 10. (úterý) – diecézní setkání seniorů (Hradec Králové)
- ⇒ 7. 10. – 11. 10. – dovolená duchovního správce
- ⇒ 13. 10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše
- ⇒ 19. 10. (sobota) – diecézní setkání katechetů (Hradec Králové)

- ⇒ 20. 10. (neděle) – misijní neděle – odpoledne beseda o misiích v Tanzánii
- ⇒ 1. 11. (pátek) – slavnost Všech svatých
- ⇒ 2. 11. (sobota) – vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- ⇒ 11.-14. 11. národní pout' do Říma

❖ **Úklid fary:** 7. 9. Havlíčková Anna; 28. 9. Linhartovi

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Láska

Mám dojem, že lásku pořád nebereme dost vážně a že chodíme kolem pokladu. Že pořád žádáme Boha o zázrak, abychom mohli uvěřit. Zázrak je zde. Je to příroda, všechno, co má něco společného s hmotou. Skály a oceány, horniny a minerály, řeky a krajiny. Je to život, který prýští z hmoty, jiskří v tisícero podobách krásy a zdobí Zemi. A mnohem silněji je to láska, fakt, že na této planetě je někdo, koho je mi dáno milovat. Že je zde tvář, ve které vidím Boha jasněji než v tváři přírody. Oči, jež provokují, abych se ze všech sil a schopností snažil, aby i v těch mých byl vidět obraz Boha. Vidím-li západ slunce v horách, nemohu nemyslet na Boha. Vidí-li snoubenec svou snoubenku, musí myslet na Boha nekonečně víc.

Dívka se tak ve své kráse pro muže stává viditelným znamením Boží lásky, prostorem, skrze nějž je vidět nebe s anděly, místem, kde se dotýká země a nebe. Svatý Tomáš Akvinský hovoří o pěti cestách k poznání existence Boha. Dívka je šestá. A totéž platí naopak: i snoubenka vidí ve svém snoubenci svátost a snoubenec je pro ni cestou k Bohu, oknem do absolutna.

(Marek Vácha: šestá cesta)

Modlitba

Svatý Václave, pros za nás!

Všemohoucí věčný Bože,
na přímluvu svatého Václava,
dědice české země,
přijmi naše prosby za ty,
kteří nám vládnou: dej jim
ducha prozíravosti,
ať respektují Tvůj spravedlivý
řád,
hájí lidskou důstojnost
a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti,
ať podporují zdravou rodinu
založenou na celoživotním
věrném svazku muže a ženy,
ať poctivě spravují svěřený
majetek

a svým jednáním dávají
dobrý příklad celé společnosti,
ať jsou zodpovědní vůči dalším
generacím,
probouzejí touhu po dětech
a jejich dobré výchově.
Nás pak naplňuj Svatým
Duchem
a veď ke svědomitosti,
abychom svým životem
přispívali
ke šťastné budoucnosti národa
a zodpovědně rozhodovali.
O to prosíme skrze Krista,
našeho Pána.
Amen.

Okénko (nejen) pro seniory

Modlitby za handicapované děti

*„Kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“
Mk 10,15“*

„Jestliže dokážeš přijmout své dítě s handicapem jako zvláštní dar od Boha bez hořkosti a vzpoury, jsi výjimečná matka,“ říká žena, jejíž syn je ochrnutý po mozkové obrně.

Moje přítelkyně Bonnie má tři zdravé děti a syna Adama, který se narodil s obrnou. Ochetně sdílí způsob, jakým se za Adama modlí:

1. „Aby jej ostatní děti dokázaly přijmout takového, jaký je, aby se s ním dokázaly přátelit, i když je jiný.“

2. „Modlím se, aby mně, našim dětem i širší rodině nechyběla moudrost a abychom měli nekonečnou trpělivost.“
3. „Modlím se za Adama, aby svým životem oslavil Boha a aby dokonal dílo, které mu Bůh svěří. (Jan 17,4) Modlím se za to, aby Bůh co nejvíce rozšířil Adamovi schopnosti, aby si ho použil v životech druhých lidí a aby byl smysl Adamova života plně zjeven.“
4. „Ano, modlím se také za jeho uzdravení a očekávám, že to Bůh učiní.“

Jsem si jistá, že Bůh dal takové modlitby do srdcí tisíců matek, které stejně jako Bonnie, mají výjimečné dítě, které milují, starají se o ně a podporují svými modlitbami.

Měla jsem radost, když učitelka mateřské školy, kam chodil Adam, napsala Bonnie dopis o změně, která nastala v jejím srdci:

„Pozorně jsem se na Adama dívala a zjistila jsem, že mé práci s dětmi cosi chybí. Uvědomila jsem si, že jediný způsob, jak získat radost, kterou jsem viděla na Adamovi, je nechat ve svém životě panovat Krista. Ježíš řekl, že nebudeme-li jako děti, nemůžeme vejít do nebe. Adam je Božím darem a má tady na zemi, mezi lidmi, svůj zvláštní úkol. Bůh mi skrze něj ukázal cestu k Ježíši.“ Malé dítě vedlo tuto ženu ke Kristu....

Téměř každý z nás zná nějakou matku, která má handicapované dítě, která potřebuje naše modlitby a podporu. Zaslíbením pro všechny matky, a zvláště pro matky dětí, jako je Adam, je tento verš z písma: „...vím, komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit, co mi svěří, až do onoho dne.“ (2. Tim 1,12)

*Z knihy „Jak se modlit za své děti“ autorky Quin Sherrerové
vybrala Jana Vosmeková*

Svatá Ludmila

Kdy žila: 860–921

Liturgický svátek: 16. 9.

Stupeň slavení: památka

Patron: patronka babiček, matek, křesťanských vychovatelů

První česká světice, která se zapsala do srdcí mnoha lidí. Ludmila se narodila kolem roku 860, tedy v době příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Sahrála důležitou roli ve výchově svých synů Spytihněva a Vratislava a také vnuků Václava a Boleslava.

Vraťme se ovšem na začátek. Sotva Ludmila vyrostla z dětských hraček, už se jí rodiče rozhodli provdat. Oženil se s ní kníže Bořivoj, panovník v Čechách. Oba tehdy na pozvání velkomoravského knížete Svatopluka navštívili Velehrad, kde se setkali s Metodějem a nechali se pokřtít. Ludmila byla velice učenlivá a chápavá a brzy si osvojila křesťanské ctnosti, zvláště laskavost a štědrost k chudým.

Po návratu do Čech čekala Ludmilu i jejího muže těžká práce. Spolu s Bořivojem se snažili přinášet víru nejen do svých životů, ale také životů svých poddaných. Nechali vystavět kostel na Levém Hradci i na Pražském hradě. Vzpoura pohanů byla však silná a Bořivoj měl co dělat, aby ji ustál. Ludmila se zatím věnovala chudým, nemocným, vdovám i sirotkům.

V roce 889 Ludmila ovdověla a zůstala na výchovu svých dětí sama. Čechy byly přidruženy k Velké Moravě a vládl jim kníže Svatopluk. Později však Spytihněv, Ludmilin syn, opět Čechy od Velké Moravy odtrhl a začal je obnovovat. Po jeho smrti vláda připadla Vratislavovi. Ludmila oba své syny vychovala v křesťanské lásce a oba patřili k dobrým panovníkům.

Ale jak to tak bývá problémy na sebe nenechávají dlouho čekat. Vratislav se rozhodl oženit s Drahomírou, jenže té bylo křesťanství cizí a ani v manželství s Vratislavem se neobrátila. Není divu, že po smrti

jejího muže byla výchova jejich synů Václava a Boleslava svěřena babičce Ludmile, což se Drahomíry nesmírně dotklo.

Drahomíra na Ludmilu žárlila v mnoha směrech. Vychovávala její děti a lid ji také miloval více než ji. Ludmila však nechtěla rozdmýchávat spory, proto se rozhodla stáhnout na svůj rodný hrad Tetín. Jenže právě zde byla nakonec zavražděna. Možná na rozkaz Drahomíry, možná na rozkaz pohanských velmožů. Jisté je, že vrazi nechtěli z Ludmily udělat mučednici a prolít její krev, proto ji uškrtili jejím vlastním šátkem.

Ludmila patří k největším českým světicím. Je velkým vzorem ve výchově i manželství pro všechny ženy. Svého muže podporovala, ale zároveň se nebála vyjádřit svůj názor, bylo-li to potřeba. Kníže Václav nechal její ostatky přenést do Prahy a už za jeho života byla neoficiálně počítána mezi svaté. Její svatost pak byla o několik desítek let později potvrzena.

„iZIDoor“

Misie – pokřtění a posaní – červenec/srpen 2019

Téma měsíce: KŘEST = PŘIJÍMEJ A ROZDÁVEJ RADOST
EVANGELIA

Návrhy biblických textů: Elizeus, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel, blahoslavenství, vyslání, zvolení Matěje apoštolem, Šavel – Pavel

Svědectví svatých: Václav, Ludmila, Matka Tereza, Petr

Zamyšlení a z něj vyplývající modlitba:

- křest jako brána k životu s Kristem
- jsem Ježíšem pozván, jsem Jeho spolupracovník – jak na Jeho pozvání odpovím?
- význam eucharistie v mém životě
- význam eucharistie v životě farnosti / společenství

Konkrétní skutky:

- účastníme se vrcholících příprav na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019
- přijímejme svátosti jako pramen síly a studnu milosti
- účast na bohoslužbě jako potvrzení společenství s druhými lidmi i Ježíšem, který je středem Církve

- nebojme se svědčit o své víře
- nebojme se nabízet druhým Krista a přivádět je do společenství Církve
- jsme součástí Církve: starejme se o to, aby byla přitažlivá pro druhé
- nabízíme dospělým vytvoření Misijního klubu jako partnera a spolu-pracovníka Misijního klubka
- pro děti navíc: vysvětlujeme dětem i rodičům význam členství v Misijním klubku: děti se učí „stavět mosty“ mezi lidmi, vzájemně se podporují ve víře i ctnostech, učí se pravidelné denní modlitbě a tím prohlubují svůj vztah k Bohu, denně se za ně modlí děti z celého světa zapojené v PMDD, učí se nechtít vše hned, učí se umění zapřít se, rozdělit, obětovat čas i sebe, spolupracovat, být solidární, tvořivý a vynalézavý v dobru – připravujeme podmínky pro založení Misijního klubka / obnovujeme misijní slib, vítáme nové členy

Biblické odkazy:

Elizeus/Elíša • 2Král 5,1-19 Jeremiáš • Jer 1,4-19 • Jer kap. 19 Ezechiel
 • Ez 1,3-2,10 • Ez 36,22-28 Daniel • Dan kap. 3 blahoslavenství • Mt 4,23-5,12 • Lk 6,20-49 vyslání • Mt 10,1-20;16,24 • Mk 6,7-13 • Lk 9,1-5 zvolení Matěje apoštolem • Sk 1,15-26 Šavel - Pavel • Sk 9,1-22

Evangelii Gaudium:

Čl. 47: Církev je povolána k tomu, aby byla vždycky otevřeným domem Otcovým. Jedním z konkrétních znamení této otevřenosti jsou všude otevřené dveře kostelů, aby se někdo, kdo chce následovat hnutí Ducha a přiblížit se Bohu, nesetkal s chladem zamčených dveří. Ale jsou i další dveře, které také nemají být zavřeny. Všichni se mohou určitým způsobem účastnit církevního života, všichni mohou být součástí společenství a ani dveře svátostí by neměly být zavírány z ledajakého důvodu. Platí to zejména o svátosti, která je „branou“ – o křtu. Eucharistie, byť představuje plnost svátostného života, není odměnou pro dokonalé, nýbrž velkorysým lékem a pokrmem slabých. Tato přesvědčení mají také pastorační důsledky, kterými jsme vyzváni se zabývat s rozvahou a odvahou. Častokrát se chováme jako kontrolori milosti, a nikoli jako její nástroje. Církev ale není celnice, je otcovským domem, kde je místo pro každého i s jeho úmorným životem.

*z příručky pro přípravu na Mimořádný misijní měsíc září 2019
 PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL
 Zpracovala Jana Vosmeková*

Tabulka lektorů na září 2019

NE	1	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	2			Jindrová V.		
ÚT	3			Bártová J.		
ST	4			Holcmanová Z.		
ČT	5			Chromá H.		
PÁ	6					
SO	7					
NE	8	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	9			Jindrová V.		
ÚT	10			Bártová J.		
ST	11			Laštovičková M.		
ČT	12			Chromá H.		
PÁ	13					
SO	14					
NE	15	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	16			Jindrová V.		
ÚT	17			Bártová J.		
ST	18			Holcmanová Z.		
ČT	19			Chromá H.		
PÁ	20					
SO	21					
NE	22	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.

PO	23			Jindrová V.		
ÚT	24			Bártová J.		
ST	25			Laštovičková M.		
ČT	26			Chromá H.		
PÁ	27					
SO	28					
NE	29	1. čtení		Wasserbauerová M.		Stražilová S.
		2. čtení		Brukner J. st.		Jindrová V.
		přímluvy		Brukner J. ml.		Vlčková N.
PO	30			Jindrová V.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Bůh se snaží někomu předat přikázání, ale všude ho vyhazují. V Americe, v Evropě, všude. Jde po poušti, potká Mojžíše a říká: „Hele, Žide, nechceš přikázání?“ „A za kolik?“ „Zadarmo.“ „Tak to jich беру deset!“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Mše svaté s intencemi v září 2019

Neděle 1. září 22. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Fišarovy, Němcovy, jejich 4 syny, za Marii a Annu Němcovy a ostatní živou i zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodinu Neubauerovu, Stejskalovu, Stránských a všechny duše v očistci
Pondělí 2. září	18:00 Na daný úmysl
Úterý 3. září Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	18:00 Za Annu Brabcovou, 2 manžele, syna Zdeňka, dceru Janu a vnuka Petra

Středa 4. září	18:00 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovu a úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 5. září	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 6. září	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 7. září	7:30 Za Vojtěcha Baumruka, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
Neděle 8. září 23. neděle v mezidobí	7:00 Za Jana Laštovičku a živou i zemřelou rodinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodinu Landsmanovu, manžele Kubíčkovy, živé a zemřelé členy těchto rodů a duše v očistci
Pondělí 9. září	18:00 Za Josefa Pokorného, sestru, rodiče, za živou i zemřelou rodinu Filipovu
Úterý 10. září	18:00 Za Marii Štohanzlovou, švagrovou Marii, rodiče Kasalovy, snachu Zdeňku a živé i zemřelé těchto rodin
Středa 11. září	18:00 Za Josefa Vlčka, rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku, živé a zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 12. září	18:00 Za rodinu Perníčkovu, Němcovu, Havlíčkovu a živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 13. září Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	18:00 Za Boženu a Františka Tonarovy, Lenku a Františka Zvolánkovy a dar zdraví a Boží ochranu pro všechny rodiny
Sobota 14. září Svátek Povýšení svatého kříže	7:30 Za Marii a Jaroslava Polreichovy, syna Miroslava a duše v očistci

<p>Neděle 15. září 24. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Vlastu a Josefa Musilovy a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Jana Košáka, Jana Augustina, živé a zemřelé členy těchto rodin</p>
<p>Pondělí 16. září Památka sv. Ludmily, mučednice</p>	<p>18:00 Za Václava a Marii Tománkovy, dva syny, Ludmilu a Adolfa Peřinu, rodiče Vlčkovy a živé i zemřelé těchto rodin</p>
<p>Úterý 17. září</p>	<p>18:00 Za Marii a Ludvíka Jandovy, jejich rodiče a Důstojného pána Dočekala</p>
<p>Středa 18. září</p>	<p>18:00 Za Josefa Eliáše, Václava Jaroše, sourozence, rodiče a duše v očistci</p>
<p>Čtvrtek 19. září</p>	<p>18:00 Za Lenku Zvolánkovou, manžela, rodinu Homolovu a duše v očistci</p>
<p>Pátek 20. září Památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků</p>	<p>18:00 Za Annu, Marii a Jana Němcovy, jejich rodiče a sourozence Němcovy</p>
<p>Sobota 21. září Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty</p>	<p>7:30</p>
<p>Neděle 22. září 25. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za rodiče Pospíchalovy, rodiče Kučerovy a syna 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Oldřicha Chvátala, otce Františka, bratry Františka, Jaroslava a Josefa a jeho manželku Marii</p>
<p>Pondělí 23. září</p>	<p>18:00 Za Vladimíra a Andělu Kašpárkovy, zetě Josefa, Drahouše Kašpárka a duše v očistci</p>
<p>Úterý 24. září</p>	<p>18:00 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy a živé i zemřelé těchto rodin</p>

Středa 25. září	18:00 Na poděkování za obdržené dary a prosbu o zdraví a víru pro celou rodinu
Čtvrtek 26. září	18:00 Za Václava a Miladu Fejtovy, rodiče Vlčkovy a všechny živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 27. září Svátek sv. Vincence z Paula, kněze	18:00 Za Václava Musila, 2 bratry, rodiče, celou přízeň a duše v očistci
Sobota 28. září Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	7:30 Za Ludmilu a Josefa Peňáze, syna Josefa a vnuka Marka
Neděle 29. září 26. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Marii a Václava Novákovy, syna a rodiče Pospíchalovy 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, Václava Nováka a celý rod
Pondělí 30. září Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	18:00 Za Zdeňka Bublána, bratra, Josefa Šimanovského, rodiče a rod Kopeckých a Jarošů

Změny vyhrazeny

Malé katechetické okénko

V teologii se používá řada slov, vzatých ze světského užívání, ale majících v teologickém použití jiný, sice trochu *podobný*, ale zároveň přeci jen výrazně *odlišný význam*. Jedním z těchto odlišně pojatých pojmů je i *trest* jako součást pojmu „*trest za hřích*“. Pojem *trest za hřích* je vysvětlen v člancích č. 1472 a 1473 (a v některých souvisejících člancích) Katechismu katolické církve. Toto vysvětlení by se ale někomu mohlo zdát příliš odborné, a proto se ho níže pokusím trochu převyprávět.

Co je to vůbec trest za hřích a kdo ho uděluje?

Trest za hřích

Následek hříchu tkví v tom, že nás více či méně *odvrací od Boha* a zároveň v nás vyvolává *zhoubné lpění* (či chcete-li nezdravou závislost) *na tvorech* (nebo stvoření vůbec).

Těžký hřích způsobuje tak silný odvrát od Boha, že *zcela přerušuje společenství člověka s Bohem*. Tím člověk ovšem ztrácí věčný život, poněvadž věčný život spočívá právě ve společenství s Bohem. Tuto *ztrátu věčného života* nazýváme „*věčný trest*“ za hřích.

Důsledkem každého hříchu, i lehkého, je i to, co nazýváme *zhoubné lpění na tvorech*. To znamená, že od tvorů (resp. i neživého stvoření) očekáváme to, co nám může dát jedině Bůh. Takové očekávání pochopitelně více či méně deformuje náš život. Pokusím se o příklad. Pokud někdo v obtížné životní situaci nehledá útěchu v Bohu, ale v jídle či alkoholu, pak útěchu nejenže nenajde, ale navíc to může deformovat jeho život obezitou nebo alkoholismem. Tomuto zhoubnému lpění na stvoření říkáme „*časný trest*“ za hřích.

Kdo trest za hřích uděluje?

Z výše uvedeného vyplývá, že **tresty za hřích nikdo (!!!) neuděluje**. Jsou totiž *podstatně spojeny s hříchem jako takovým*. I když nám Bůh odpustí ve svátosti smíření, případně jinak, a i když nám odpustí lidé, kterým jsme ublížili, stále v nás přetrvává určitý „zvyk hřešit“ nebo řekněme určitý „sklon ke hříchu“.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že představa Boha, který si eviduje naše přestupky a podle nich nám uděluje různě vysoké tresty (asi jak by to dělala policie) je *v rozporu* (a troufnu si tvrdit, že v příkrém) s pravověrnou katolickou věroukou.

Uzdravující účinek milosrdenství a kajícího

Kdo si ještě pamatujete gramofonové desky, tak víte, že když se deska jednou na nějakém místě poškrábala, tak potom při nových přehráváních na poškrábaném místě docházelo k chybě v reprodukci zvuku. Podobně i my se často zpovídáme ze stále stejných hříchů. Jakoby hřích udělal na naší duši škrábanec a my pak v podobné situaci snáze podlehneme pokušení a namísto hudby lásky zazní pazvuk

hříchu. *Díky Boží milosti* ovšem lze naši duši opravit – uzdravit – a zbavit ji „škrábanců hříchu“. V některých případech pak vyjadřuje církev jistotu tohoto uzdravení formou tzv. odpustků.

Naši spolupráci na tomto uzdravování naší duše, které je *vždy Božím darem*, můžeme rozdělit do tří okruhů. Jsou jimi *skutky milosrdenství a lásky, modlitba a různé kající skutky*. Kdo jde důsledně touto cestou lásky, pokory a pokání, ten může být časných trestů zcela očištěn *už tady na zemi*. Řekl bych, že znám pár lidí, u nichž jsem si téměř jistý, že po smrti půjdou rovnou do nebe.

Kdo je ovšem sám se sebou spokojen v duchu výroků typu „já jsem pane faráři nikoho nezabil a žádné těžké hříchy nemám, tak co bych se zpovídal“ a především kdo si myslí, že se ke všem okolo sebe chová dokonale, ten nejspíše bude muset projít očistným procesem po smrti.

Dlužno snad dodat, že *opravdoví světci tady na zemi své hříchy oplakávali*, a to i tehdy, když to byli silní a velmi stateční mužové, schopní jít před několika sty lety na misie do tropického pralesa nebo jít ošetřovat nemocné morem (což znamenalo téměř jistou smrt). A to prosím pěkně ty jejich oplakávané hříchy byly z pohledu většiny katolíků spíše drobnosti. Na tom vidíme, že *i slzy upřímné lítosti mají pro naši duši očistný účinek*.

P. Zdeněk Sedlák

Tweetuj s Bohem

Tweetuj s Bohem: Je potrat špatný?

Kdykoli se v médiích objeví zpráva o násilnické matce, která své vlastní dítě ubila k smrti, všichni se shodnou na tom, že to je bez ohledu na dané okolnosti hrozný zločin. Pokud však jde těhotná matka na potrat, protože z finančních nebo jiných důvodů dítě nechce, hodně lidí pokrčí rameny.

V obou případech bylo usmrcené nevinné dítě, ať mu bylo deset let nebo tři měsíce rostlo v matčině lůně. Lidský život začíná početím, kdy je vajíčko jeho matky oplodněno otcovou spermií. Pokud rodiče záměrně udělají něco, co vývoj jejich dítěte naruší a způsobí jeho smrt,

bez ohledu na to jak brzy po početí, své dítě zabíjejí. Je to naprostý opak toho, co si dítě od svých rodičů zaslouží: péči, ochranu a výživu.

POTRAT

Někdy se těhotenství přeruší samovolně bez cizího zapříčinění. Matčino tělo pak vyloučí embryo samovolným potratem. I když je to smutné, samovolný potrat se objevuje přirozeně, když se v těhotenství děje něco vážného. To se velmi liší od záměrného potratu, který je vyvolaný úmyslně. Když vidíš, jaký zármutek mohou rodiče, obzvláště matka, cítit při samovolném potratu, můžeš o něco lépe pochopit nelidskost potratu. Ježíš řekl: „*Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mně přijímá*“ (MK 9,37). Musíme vzít tuto větu vážně. Náš Bůh je Bohem života. Páté přikázání říká „Nezabiješ“. Každý člověk má právo na život, bez ohledu na svůj věk. Proto církev potrat za všech okolností odmítá.

(V ČR umožňují zákony potrat pouze do 12. týdne těhotenství na vlastní žádost, mezi 12. a 24. týdnem pouze z genetických důvodů na doporučení genetika.)

OSTUDNÁ ZÁSTĚRKA

Potratový průmysl a lidová kultura hovoří způsobem, který skrývá skutečnost, že potraty zabíjejí nevinnou lidskou bytost. Termíny jako „přerušení těhotenství“ nebo „plod početí“ jsou běžné. Technicky nejsou správné, ale jsou zavádějící, když nahrazují běžný jazyk, který používáme, když mluvíme o nenarozených dětech, a dehumanizují je tak. Blahoslavená Matka Tereza jednou řekla, že potrat je dvojitá vražda: nezabíjí jenom to dítě, ale také svědomí matky. Rozhodnutí jít na potrat se často provádí velmi rychle a chladnokrevně. Mnohem častěji je však toto rozhodnutí se svými závažnými a nezvratnými důsledky mučivou zkušeností.

NÁSLEDKY ROZHODNUTÍ

Mnoho žen, které podstoupily interrupci, trpí pocitem viny, zármutkem a depresemi. Někdy je prvním pocitem po potratu úleva, že problém se vyřešil, ale později, někdy až po letech, se může objevit lítost. A nedá se už udělat nic, aby se život dítěte vrátil. Tato bolest může být až nesnesitelná. Bůh našťastí vždycky odpouští těm, kteří litují toho, co udělali. Mnoho žen získalo po potratu milosrdenství a uzdravení ve svátosti smíření.

STIGMA POTRATU

„[Potratem] je zabíjen člověk, který sotva začal žít, a nemůže tedy existovat nikdo, kdo by byl více nevinný: není prostě možné označit jej za útočníka, natož útočníka nespravedlivého! Je slabý a bezbranný, dokonce tak, že je zbaven i té nejmenší možnosti obrany, kterou je prosebný nářek a pláč novorozence. Je zcela vydán ochraně a péči té, která jej nosí v lůně. A zatím ona sama, matka, se rozhodne a chce jeho zničení, ba dokonce ho sama uskuteční. (Papež Jan Pavel II., Evangelium Vitae, 58)

Potrat (interrupce) je úmyslné zabití lidské bytosti v lůně ženy. Je to velké provinění & je nutné jej za všech okolností odmítnout.

Převzato z Tweetuj s Bohem str. 376-377

Zpracovala Marie Bruknerová

Jak dál v lese

Opakovaným tématem mnoha rozhovorů v tomto létě je sucho a jeho dopad na lesy. To se samozřejmě nevyhnulo ani našemu farnímu lesu v lokalitě Záduška (mezi Nížkovem a Špinovem).

Jak asi víte, v porostní skladbě našeho farního lesa silně dominuje smrk ztepilý. Smrk je v podmínkách České republiky dřevinou, přirozeně převládající v lesích horských poloh. Vzhledem ke svému rychlému růstu a oblíbenosti ve dřevozpracujícím průmyslu byl smrk od začátků plánovitého lesnického hospodaření úspěšně a ve velkém měřítku vysazován na řadě míst, mj. i v nižších polohách Českomoravské vrchoviny. S průmyslovou revolucí přišly ale také klimatické změny a oteplování. Díky tomu můžeme spatřit v naší farnosti na zahrádkách meruňky a broskve, někde u zdi třeba i keř vinné révy. To ještě před sto lety bylo zcela nemyslitelné.

Oteplování s sebou ale přineslo i větší výpar vody a v poslední době i řadu několika po sobě následujících let se silně podprůměrnými srážkami. Důsledek obojího se projevil silným suchem. A právě porosty smrku, který má ve srovnání s ostatními našimi dřevinami jen mělký

kořenový systém, jsou suchem logicky postiženy nejvíce. Protože se v dohledné budoucnosti asi nedá čekat trvalý návrat k příznivějším vláhovým poměrům, naskytá se otázka, jak dál v pěstování lesa. Poněvadž mnozí z vás jsou také vlastníky lesa, možná by vás mohl inspirovat názor ing. Pavla Starého, jednatele Diecézních lesů Hradec Králové s.r.o., které se o náš farní les starají:

„Při obnově lesa (zalesňování) budeme preferovat ostatní dřeviny, hlavně listnaté a využijeme stávající přirozeně vzniklé nárosty smrku a jedle. Každopádně do budoucna je žádoucí vytvářet smíšené porosty s dostatečným zastoupením listnáčů (při zalesnění jich nemusí být příliš mnoho), které umožní variantu vzniku víceméně listnatých porostů v budoucnu. Vzhledem k nejistotě budoucího vývoje a rychlým zvrátům ve vývoji počasí je žádoucí, aby lesy byly co nejpestřejší – jak druhově, tak prostorově. V případě větších ploch je žádoucí i přítomnost pionýrských dřevin, např. břízy. Lesy budou jiné, než na jaké jsme doposud zvyklí.“

P. Zdeněk Sedlák

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 21. září 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu
